

РЕШЕНИЕ

№ 7454

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 09.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **226** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр).

Делото е образувано по жалба от главен асистент д-р Б. Х. И. чрез адв. доцент д-р А. А. срещу Решение № 372/24.11.2025г. на КЗД по преписка № 158/2024г. на петчленен разширен заседателен състав.

В жалбата се излагат подробни аргументи за неправилност на оспореното решение, постановено в съществено нарушение на административно- производствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и при явно несъответствие с целта на закона. Твърди се, че решението не съдържа задълбочени мотиви по никое от направените от жалбоподателя оплаквания, а част от тях са и напълно игнорирани. Посочва, че ответникът в производството пред КЗД не е оборил презумпцията за наличие на дискриминация и поради това същата следва да се счита за установена. Твърди се, че КЗД е извършила очевидно нарушение на административнопроизводствените правила като не е изискала от ответните страни доказателства за твърденията им (например протоколите от заседанията, от които евентуално можеше да се установи какви епитети е използвал доц. Б. в комуникацията си с доверителя ми), а се е задоволила да кредитира техните обяснения. Твърди се, че голяма част от част от оплакванията на жалбоподателя изобщо не са разгледани, а са споменати мимоходом и отхвърлени с общи и бланкетни формулировки, като дава конкретни примери за това. Твърди се, че административният орган през цялото време не подлага и под най-малко съмнение изявленията на ответните страни, което създава се впечатлението, че тезите на ответните страни се възприемат само на базата на

институционалния (академичен) авторитет на авторите им, а жалбоподателят заслужава критика дори само заради това, че е дръзнал да ги оспорва. Твърди се, че Комисията е разгледала отделните факти изолирано и е отказала да ги оцени в тяхната съвкупност и така е достигнала до неправилно и логически неиздържано решение, показващо очевидна пристрастност към една от страните. Иска се след като се увери във верността на гореизложеното, съдът да приеме, че настоящия жалбоподател е станал жертва на дискриминация и тормоз на работното място по признаците образование, убеждения, лично положение, имуществено състояние. Счита, че поведението на работодателя му спрямо него може да се окачестви и като преследване, доколкото се касае за по-неблагоприятно третиране на лице, което е предприело или се предполага, че е предприело или ще предприеме действие за защита от дискриминация. Твърди се, че Съставът достига до вътрешно противоречиви заключения и относно резултата от тормоза на работното място - негативните психологически преживявания. Твърди се, че е нарушен принципът за разпределянето на доказателствената тежест в производството. Иска се отмяна на Решение на КЗД № 372/24.11.2025 г., по Преписка № 158/2024 г. на Петчленен разширен заседателен състав на КЗД и да постановяване ново решение по същество, с което да бъде установена осъществена дискриминация и тормоз при упражняване на правото на труд по признаците „образование“, „убеждения“, „лично положение“ и „имуществено състояние“ по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр., както и „преследване“ по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗДискр. спрямо жалбоподателя, осъществени от У., ректора и ръководителя на Катедра „Икономикс“, или да бъде върната преписката на КЗД за ново произнасяне с указания относно тълкуването на закона. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Главен асистент д-р Б. Х. И. не се представлява. Постъпила е писмена защита от адвокат доцент А. А..

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация (КЗД), чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки.

Заинтересована страна У., представляван от Ректора проф. д-р Д. Д., се представлява от адв. Б. , който оспорва жалбата.

Заинтересована страна Професор д-р Д. Д. в качеството си на ректор на У. се представлява от адв. Б., който оспорва жалбата.

Заинтересована страна Доцент д-р И. Б. в качеството си на ръководител на КАТЕДРА "ИКОНОМИКС " в У. се представлява от адв. Б., който оспорва жалбата.

Административен съд София - град, в настоящия състав, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗД е образувано по жалба с вх. № 44-00-3456/31.10.2024 г. и допълнение към нея с вх. № 44-00-3553/07.11.2024 г. на гл. ас. д-р Б. Х. И. чрез адв. доц. д-р А. А. срещу Университет за национално и световно стопанство /У./, представляван от ректора проф. д-р Д. П. Д. и ръководството на катедра „Икономикс“ с ръководител катедра доц. д-р И. Д. Б.. В жалбата се съдържат оплаквания за дискриминация и тормоз при упражняване правото на труд по признаците „образование“, „убеждения“, „лично положение“ и „имуществено състояние“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., както и „преследване“ по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗДискр. Иска КЗД да установи, че спрямо гл. ас. д-р Б. И. е извършено нарушение и същият е подложен на дискриминация по признаците образование, убеждения, лично положение, имуществено състояние, тормоз на работното място и преследване от страна на ръководство на катедра „Икономикс“ и ръководството на У.. Моли КЗД да разпорежи преустановяването на тези действия

и да наложи справедлива санкция на насрещната страна. В жалбата до КЗД посочва, че работи в Университета за национално и световно стопанство от 2016 г. и винаги е изпълнявал безупречно професионалните си задължения, не са му налагани дисциплинарни наказания, получавал е похвали от колегите си и от признателност от страна на студентите. Според жалбоподателя, добрият микроклимат в Катедра „Икономикс“ се променя през 2020 г. с встъпването в длъжност на новото ръководство на Катедрата, като от този момент напуска около осемдесет процента от хабилитирания състав. От тогава започва да среща редица затруднения в работата си, а именно: 1. създадени са пречки за публикуване на изготвено от д-р И. учебно помагало „Поведенчески икономикс - практическо приложение и най-нови аспекти“. Помагалото е публикувано, но яростната съпротива на ръководството на Катедрата срещу това показва очевидното желание за спиране на академичното развитие на жалбоподателя. 2. създадени са пречки за издаване на монография на жалбоподателя ми (както е известно, наличието на монография, която да бъде представена като хабилитационен труд, е предпоставка за успешното участие в конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“). 3. създадени са пречки пред професионалното развитие на жалбоподателя и възможността да се хабилитира. Излага аргументи за всяко от изброените затруднения, както и за открития през 2021 г. от Катедра „Икономикс“ предварителен етап на конкурсна процедура за заемане на академична длъжност „доцент“ в У., до откриване на конкурсна процедура, по който не се стига. Сочи, че поради възприетата принципна позиция срещу обезкървяването на академичния състав на Катедра „Икономикс“ и въвеждане на еднолично управление, жалбоподателят е подложен на тормоз, преследване, унижение и неравно третиране с множество поискани обяснения от страна на Ректора на У. и Ръководител катедра „Икономикс“, а именно: на 07.02.2023 г. Р. на У. изпраща до д-р И. искане за обяснения, че не е изпълнил служебните си задължения и не е провел изпит по водената от него специалност на 26.01.2023 г., която процедура приключва без налагане на дисциплинарно наказание; на 20.04.2023г. получава искане за писмени обяснения от ръководител катедра „Икономикс“, която приключва без налагане на дисциплинарно наказание; на 11.10.2024 г. от страна на ректора на У. искане за писмени обяснения относно липсата на адекватна организация и непровеждане на дистанционно обучение от две занятия на чуждестранни студенти от Китай. Излага аргументи по всяко от исканите обяснения. Твърди, че му е отнета дисциплината „Финансови пазари“ и е дадена на друг преподавател без практически опит на финансовите пазари (К. А.), имайки предвид, че слабост на висшето образование в Б. е липсата на по-изразена връзка с бизнеса - което е установено от множество професионални и научни организации, както и от държавните органи. Посочва, че през месец февруари или март 2022 г. по време на онлайн заседание на катедра „Икономикс“ предлага да бъде подписана декларация срещу войната в У., но Ръководителят на катедра „Икономикс“ спешно прави прекъсване и, за да отхвърли предложението за декларация на д-р И., включва в онлайн заседанието главния юрист на У., който (без да е гласувано неговото онлайн присъствие на катедрено заседание и без да има право за това) оказва административен натиск върху членовете на Катедрата, обяснявайки, че такава декларация е забранена съгласно ЗВО. Твърди, че неговата активната гражданска позиция за пореден път става причина за конфронтация с ръководството на Катедрата. Твърди, че в друго катедрено заседание е обвинен публично от ръководителя на катедра „Икономикс“, че няма педагогически умения, въпреки че преподава от 1998 г. — първоначално в Частна И. — Б., ВУЗФ и У., а през последните години създава Клуб „Финанси“ в Софийска математическа гимназия и общонационално ученическо състезание по инвестиране „Млад инвеститор“ с награден фонд 6 000 лв., и подготвя отбор по инвестиране от СМГ, който заема престижни места в международно състезание в С. с над 4000 участници. Твърди, че бива обвинен публично (по време на катедрено

заседание) от ръководител катедра „Икономикс“, че е бизнесмен“. Смята, че вероятно причина за това тенденциозно отношение към него са престижните му позиции в бизнеса и честите покани като коментатор по BloombergTV Bulgaria. Счита, че са налице достатъчно данни, за да се направи обосновано предположение, че същият е жертва на дискриминация и тормоз на работното място по признаците образование, убеждения, лично положение, имуществено състояние. Поведението на работодателя му спрямо него може да се окачестви и като преследване, доколкото се касае за по-неблагоприятно третиране на лице, което е предприело или се предполага, че е предприело или ще предприеме действие за защита от дискриминация. Изрично уточнява, че не твърди дискриминационният акт да е липсата на обявен конкурс и възможност за хабилитация на гл. ас. д-р И.. Счита обаче, че именно борбата му срещу критикуваната от него практика на У. да създава допълнителни органи за проверка на съответствието на кандидати с минималните национални изисквания и допълнителните изисквания на висшето училище е в основата на това той да стане „неудобен“ и да започнат всячески опити за саботиране на кариерното му израстване и принуждаване да напусне. Счита, че изброените по-горе дискриминационни признаци са в основата на неравното третиране: професионалната му компетентност в областта, в която се развива, е безспорна и се доказва от многобройните му публикации и цитирания, но дисциплината „Финансови пазари“ му е отнета и часовете са възложени на друг преподавател. Убежденията му, че трябва да заеме активна позиция в отстояването на правата си, водят до опити за репресия. Личното положение и имуществено му състояние очевидно подклаждат негативни нагласи към него, защото е „бизнесмен“ и не разчита единствено на трудовите си доходи от У.. В допълнение, активната му гражданска позиция и отстояване на убежденията (примерът с предложената от него декларация срещу войната в У.) явно се оказват неудобни за ръководството на Катедрата. Пояснява, че постоянно изискваните от него писмени обяснения за всякакви твърдени нарушения на трудовата дисциплина, които не водят до никакъв резултат създават враждебна и унижителна за него среда. Счита, че подобни похвати уронват достойнството на служителя, който непрекъснато изпада в позиция да се защитава, още повече, че за същите твърдени нарушения (какъвто е примерът с непроведените лекции с китайските студенти) не се изискват обяснения от никой друг преподавател. Счита, че отговорност за това следва да понесат както ръководителят на Катедра „Икономикс“, така и ректорът на У., защото покани за обяснения по чл. 193, ал. 1 КТ са подписани както от ръководството на Катедра „Икономикс“, така и от ръководството на У.. В подкрепа на своите твърдения прилага множество писмен доказателствен материал и отправя доказателствени искания.

В Комисията за защита от дискриминация с разпореждане № 486/11.11.2024 г. на председателя на КЗД е образувана преписка № 158/2024 г. за дискриминация и тормоз при упражняване правото на труд по признаците: „образование“, „убеждения“, „лично положение“ и „имуществено състояние“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., както и „преследване“ по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗЗДискр., след което производството се е развило по реда на Глава четвърта, раздел I ЗЗДискр. С разпореждането е определен 5-членен състав. На заседание на петчленен заседателен състав е определен за докладчик по преписката Баки Х. /л. 65/. В изпълнение на чл. 55 и сл. ЗЗДискр., КЗД е изисквала и приложила по преписката становища и доказателства от участниците в производството. С писмо на л.69 във връзка с описаните в жабата ситуации за дискриминационни действия под формата на тормоз и преследване от страна на ръководител Катедра „Икономикс“ доц. д-р И. Б. и ректора на У. проф. д-р Д. Д. е изискано жалбоподателя уточни, в какво точно се изразяват дискриминационните действия спрямо него от страна на Университет за национално и световно стопанство. С писмо на докладчика на л. 67 на проф. д-р Д. Д., ректор на У. е дадена

възможност да представи писмено становище относно фактите и обстоятелствата изложени в жалбата, както и е изисканата следната информация: 1 .Трудовото досие на жалбоподателя във връзка с искани от него обяснения в хода на образувани дисциплинарни производства. 2.Протоколи от заседания на Катедра „Икономикс“ за периода 2022 г. - 2024 г. С писмо на докладчика на л.68 на доц. д-р И. Б. е дадена възможност да представи писмено становище относно фактите и обстоятелствата изложени в жалбата. С писмо на докладчика на л.74 на УННС, представлявано от ректора проф. д-р Д. Д. дадена възможност да представи писмено становище относно фактите и обстоятелствата изложени в жалбата, както и е изисканата следната информация: 1 .Трудовото досие на жалбоподателя във връзка с искани от него обяснения в хода на образувани дисциплинарни производства. 2.Протоколи от заседания на Катедра „Икономикс“ за периода 2022 г. - 2024 г. С писмо на л. 71 е дадено становище от жалбоподателя по отношение на указанията на докладчика, изпратени с писмото на л.69. Получени са писмени становища от доц. д-р Б. /л.77- л.81/, от ректора на У. /л.82- л. 113/ и от У. /л.114-л.115/. Изготвен е доклад-заключение от докладчика по преписката на чл. 60 от ЗЗдискр. /л.116-л.122/. За 16.04.2025г. е насрочено открито заседание за участие. С писмо на л.127 са представени допълнителни доказателства от ректора на У. /л.127-л.159/. В изпълнение на чл. 59, ал. 3 ЗЗДискр. на страните е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката материали. С молба /л.163-л.170/ от жалбоподателя са представени допълнителни доказателства и е отправено доказателствено искане за допускане на двама свидетели, като е посочено какви факти ще бъдат доказвани. Проведено е първо заседание на 16.04.2025г., обективизирано в протокол /л.171- л.176/, по време на което представляващият жалбоподателя е поискал отвод на член на състава – проф. Х. с мотиви, че същият е в конфликт на интереси. Докладчикът Баки Х. е дал отвода си и поради липса на състав не е приет доклада-заключение, а заседанието отложено за 11.06.2025г. С разпореждане № 351/ 22.05.2025г. /л.177/ е определен нов 5-членен състав за разглеждане на преписката, който на свое заседание е определил за докладчик по преписката Е. Б. /л.179/. С писмо от 30.05.2025г. /л.181/ докладчикът е изискал от жалбоподателя да посочи кои лица би желал да бъдат допуснати като свидетели и да уточни за кои факти и обстоятелства те ще свидетелстват, предвид, че за едни и същи факти и обстоятелства може да свидетелства само едно лице. С писмо от 06.06.2025г. /л.184/ е поискано свидетеля проф. В. И. да бъде допусната до разпит като свидетел за следващо заседание по преписката, тъй като за 11.06.2025г. същата е възпрепятствана поради служебна ангажираност. На 11.06.2026г. е проведено заседание по преписката, обективизирано в протокол /л.192-201/. По време на заседанието е приет доклада-заключение по преписката, представените до този момент доказателства, както и новите такива по време на заседанието /л.186-191/. Дадена е възможност на ответниците да представят информация за имената на свидетелите и за кои факти и обстоятелства и по кои оплаквания ще свидетелстват. Получени са становища от У. /л.204 и л.206/ и молба от доц. д-р Б. /л.209/. Насрочено е ново заседание за 14.10.2025г., за което страните са редовно уведомени. Със заповеди № 12-11-2372/09.10.2025г. и № 12-11-2403/13.10.2025г. за заменени членовете на състава, съответно З. Д. със И. Х. и Е. Ч.-М. със Б. Ч.. Проведено е заседание на 14.10.2025г., обективизирано в протокол /л.223-237/, приета е за сведение молба с нови доказателства от жалбоподателя /л.219 – л.222/, разпитан е свидетелят проф. Р. Г.. Съставът е счел преписката за изяснена и е приключил същата. Постановено е оспореното Решение № 372/24.11.2025г.

Съставът, по отношение на твърдението на жалбоподателя, че след встъпването на новото ръководство на Катедра „Икономикс“, „добрият микроклимат се е променил“, е приел, че спорът е в следствие на субективно възприятие на база лични взаимоотношения с въпросното ръководство, неподкрепено с доказателства, които да потвърждават тенденциозното поведение от страна на

ответните страни, съставляващо дискриминация и тормоз при упражняване правото на труд по признаците „образование“, „убеждения“, „лично положение“ и „имуществено състояние“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., както и „преследване“ по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗДискр. Относно оплакванията в жалбата, че след встъпване на новото ръководство, голяма част от академичния състав на катедрата са напуснали и отчита това обстоятелство за доказателство за оказан натиск и влошена работна среда, както и че катедрата е останала без служител на академична длъжност професор, Съставът е кредитирал показанията на св. Г., че е налице нормална академична обстановка в катедрата. По отношение на оплакването, че публикуването на учебното помагало „Поведенчески икономикс — практическо приложение и най-нови аспекти“, изготвено от И. е саботирано, което от своя страна тълкува като желание за спиране на академичното му развитие, Съставът е приел, че спорните действия от страна на ответните страни свързани с процедурите по публикуването на визираното помагало попадат извън процесния период - януари - март 2021 г. т.е. преди октомври 2021 г., и не следва се да разглеждат факти и обстоятелства, нито да се произнася по оплаквания за дискриминация, когато са изтекли повече от три години от извършване на нарушението (чл. 52, ал. 1 ЗЗДискр.). По отношение на оплаквания за това, че са създадени пречки за издаване на монографията на жалбоподателя, което е предпоставка за заемане на академичната длъжност „доцент“, както и, че И. счита за преднамерено дадената от ответната страна Б. отрицателна рецензия, както и тази дадена от проф. Г., който официално не бил рецензент и нямал експертиза в областта, Съставът е приел, че ответната страна Б. ясно и категорично е заявявал каква е процедурата по одобрението на монографичния труд на И. „Поведенчески финанси: невроикономически аспекти“, а именно одобрение на катедрения съвет на базата на рецензии на определени за тази функция лица, избрани отново от катедрения съвет. По отношение на становището на Г., Съставът е приел, че то следва да се счита именно за такова - становище, а не за рецензия както твърди жалбоподателят, тъй като ответната страна ясно се е аргументирал, че членовете на академичния състав на катедрата, какъвто е бил и Г. към онзи момент имат достъп до материалите от заседанията на катедрения съвет и могат да излагат становища по възникналите в тях казуси. Тази мотивация от страна на Б. е потвърдена и от Г. в открито заседание, в което той заявява, че не е дал рецензия за монографията на И., а становище - не като негова работа, а като негово право. Според неговото становище, монографията не отговаря на академичните изисквания. В тези случаи става ясно, че се правят бележки, които следва да бъдат адресирани от автора на труда, който на следващ етап, в преработен вид, може отново да депозира за разглеждане труда си. Доколкото е станало ясно за Състава, И. не е направил повторен опит за разглеждане на труда му от катедрата. По отношение на оплаквания за съществуването на комисия, която пречи на професионалното му развитие и възможността да се хабилитира, Съставът е кредитирал изложеното от ответната страна, а именно наличието на Съвет по хабилитация (СХ) на У. и процедура за заемане на длъжност „доцент“ в У. съгласно Правилника за организацията и провеждането на конкурси за придобиване на научни степени и за заемане на академични длъжности в У. (Правилника), които предвиждат и отварянето на предварителна процедура за заемането на такава длъжност. Съставът е приел, че предоставената алтернатива за явяване на обявените от катедрата конкурси за същите длъжности е възможност за жалбоподателя да достигне желаната от него академична длъжност, но той не се е възползвал от нея, от което Съставът извежда, че не може по безспорен начин да се направи извода за неравно третиране спрямо жалбоподателя, тъй като няма достатъчни данни за осъществено неравно третиране и нежелано поведение спрямо него. По отношение на изисканите от ректора обяснения от И., Съставът е изложил подробни аргументи за основателността на исканите обяснения и не е приел, че И. е бил дискриминиран. По отношение на оплакванията за отнемане на дисциплината

„Финансови пазари” и даването ѝ на друг преподавател, Съставът е кредитирал аргумента на ответната страна, че това е така поради факта, че на И. е осигурена пълна учебна натовареност съгласно сключения с университета трудов договор, което не е оспорено от самия И., и следователно отново се явява обективно обяснение за възлагане на въпросната дисциплина на друг преподавател, което отново е извършено чрез вземането на колективно решение на катедрения съвет, а не самолично от ответната страна ректора на У.. По отношение на оплакването на И. за отхвърлена негова декларация срещу войната в У., Съставът е приел, че по повод предложената от И. декларация е имало обсъждане на катедрения съвет, в което К. Д., гл. юрисконсулт на У., с оглед компетентността си е дал разяснения, че академичната автономия на университета е обвързана с деполитизация, с оглед на което приемането на декларация с насочеността, представена от И., е недопустима. Съставът е приел, че отхвърлянето на визираната декларация е в духа на опазване научната насоченост на образователната институция, която не следва да се ангажира с политическа пристрастност по каквито и да било въпроси, а да представя данни, информация, становища и т.н., които са резултат от научни методи и разработки. Съставът е приел, че от жалбата на И. не става ясно по отношение на нито един от визираните от него защитени признаци, по какъв начин те се явяват причината за неравното третиране, както за пряка дискриминация, така и за „тормоз“ по чл. 5 от ЗЗДискр., по см. на §1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. По отношение на тормоза Съставът е приел, че И. сочи описаните действия на ответните страни и излага своето възмущение от тях, без реални доказателства, които да сочат за неравенство в третирането или упражнен тормоз спрямо него. Съставът не оспорва вероятността за наличието на неразбирателства в колектива, но несъгласието с ръководството не означава, че те са извършили неправомерни или дискриминационни действия. В случая Съставът е приел, че не е налице дискриминация в условията на упражняване правото на труд, следователно ирелевантно е изследването на детайлите и практиката в тази част на антидискриминационното законодателство. Приел е също, че не са налице необходимите предпоставки за осъществена дискриминация - пряка или тормоз поради липсата на признак, който да е обвързан с твърдяното нарушение. Съставът е приел, че в случая е установено по безспорен начин, с приведените становища на ответните страни и доказателствен материал - писмен и гласен, че зад действията, както на ръководителя на катедра „Икономика“ Б., така и на ректора на У. Д., в лично качество и представляващ университета, в качеството на работодател, стоят обективни причини, изложени в самото решение. По отношение на „преследване“ по см. на § 3 от ДР на ЗЗДискр. Съставът е приел, че данните по преписката сочат единствено за действия и мерки от страна на ответните страни, които преследват законова цел, пропорционални са на преследваната цел и не представляват прекомерна тежест за жалбоподателя. Тук съставът визира изисканите от И. писмени обяснения, които той релевира към твърдяното преследване. Предвид, че основният аргумент на И. по отношение на оплакванията за преследване са дисциплинарни производства и изисканите обяснения, Съставът е давал вяра на ответните страни, че те са в следствие на действията на жалбоподателя, тъй като в кориците на преписката са приложени, както имейл кореспонденция, с която на И. е съобщено за наличието на лаптопи, указания как да се процедира с линковете за дистанционно провеждане и др. материали, удостоверяващи твърденията на Б. и Д.. Горезложените съображения са мотивирали Съставът на КЗД да постанови решение, с което: **I. УСТАНОВЯВА**, че по отношение на Б. Х. И., ответната страна Университет за национално и световно стопанство /У./, представляван от ректора проф. д-р Д. П. Д., **НЕ Е ОСЪЩЕСТВИЛ** дискриминация и тормоз при упражняване правото на труд по признаците „образование“, „убеждения“, „лично положение“ и „имуществено състояние“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., както и „преследване“ по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗДискр. **II. УСТАНОВЯВА**, че по отношение на Б.

Х. И., ответната страна проф. д-р Д. П. Д., в качеството му на Ректор на Университет за национално и световно стопанство /У./, НЕ Е ОСЪЩЕСТВИЛ дискриминация и тормоз при упражняване правото на труд по признаците „образование“, „убеждения“, „лично положение“ и „имуществено състояние“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., както и „преследване“ по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗДискр. III. УСТАНОВЯВА, че по отношение на Б. Х. И., ответната страна доц. д-р И. Д. Б., в качеството му на ръководител катедра „Икономикс“ в Университет за национално и световно стопанство /У./, не е осъществил дискриминация и тормоз при упражняване правото на труд по признаците „образование“, „убеждения“, „лично положение“ и „имуществено състояние“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., както и „преследване“ по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗДискр. IV. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 44-00-3456/31.10.2024 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация (КЗД) и допълнение към нея с вх. № 44-00- 3553/07.11.2024 г., подадени от гл. ас. д-р Б. Х. И. чрез адв. доц. д-р А. А..

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл. 146 от АПК, намира следното: Предмет на обжалване е Решение на Комисията за защита от дискриминация № 372/24.11.2025г. на КЗД по преписка № 158/2024г. на петчленен разширен заседателен състав, в неговата цялост. Жалбата е подадена в законово установения срок и от надлежна страна - страна, участвала в административното производство, развило се пред КЗД, поради което счита същата за допустима. Разгледани по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения, различни от изложените в нея.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 47 ЗЗДискр., с които разполага при решаването на визираните в същия текст въпроси, в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. В съответствие с чл. 48, ал. 1 и 2 във вр. с чл. 54 ЗЗДискр., решаващият състав на КЗД е определен с разпореждане на председателя № 351/22.05.2025 г. Спазена е и установената форма - решението е писмено и съдържа наименованието на органа, който го е издал, фактическите и правните основания за издаването му; диспозитивна част, както и указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва - чл. 66 ЗЗДискр.

При постановяване на решението на КЗД обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които опорочават валидността и законосъобразността на решението. Производството пред КЗД е образувано по жалба с вх. № 44-00-3456/31.10.2024 г., въз основа на което е образувана преписка № 158/2024г. С разпореждане № 486/11.11.2024 г. на председателя на КЗД е определен петчленен състав, който на свое заседание е избрал докладчик – Баки Х.. Последният е изготвил доклад-заключение съгласно чл. 60 от ЗЗДискр. На проведено първо заседание на 16.04.2025г., обективизирано в протокол /л.171- л.176/, жалбоподателят е поискал отвод на член на състава – проф. Х. с мотиви, че същият е в конфликт на интереси. Баки Х. е дал отвода си и поради липса на състав не е приет доклада-заключение, а заседанието отложено за 11.06.2025г. С разпореждане № 351/ 22.05.2025г. е определен нов 5-членен състав за разглеждане на преписката, който на свое заседание е определил за докладчик по преписката Е. Б.. Последното е в съответствие с разпоредбите на чл. 54 от ЗЗДискр. Съгласно чл.55, ал.1 от ЗЗДискр., докладчикът започва процедура по проучване, в която събира писмени доказателства, необходими за пълното и всестранно изясняване на обстоятелствата, като ползва служители и външни експерти. По преписката липсва доклад – заключение на новоопределения

докладчик, съгласно разпореждане № 351/ 22.05.2025г., което е нарушение на разпоредбата на чл.55, чл.59 и чл.60 от ЗЗДискр., което от своя страна е опорочило изцяло административното производство. Предвид обстоятелствата за наличие на искане за отвод на първоопределения докладчик Баки Х., както и че самият той се отвежда от преписката, и предвид че изготвения от него доклад-заключение не е бил приет на проведеното първо заседание на 16.04.2025г, а впоследствие е определен изцяло нов 5-членен състав и нов докладчик по преписката, е следвало новият докладчик да извърши вменените му процесуални действия в разпоредбите на чл.55 – чл.60 от ЗЗДискр.

На следващо място, с указанията по разпределение на доказателствената тежест по чл. 9 от ЗЗДискр, дадени с Разпореждане № 486/11.11.2024г. и с в писма до жалбоподателя и ответниците /л.62, л.63, л.64, л.65, л.67 и л. 68/, не става ясно как е разпределена същата. Указанията възпроизвеждат единствено текста на чл. 9 от закона, но не съставляват разпределение на доказателствена тежест. В разпореждане № 351/ 22.05.2025г. на председателя на КЗД изобщо липсва указание за разпределение на доказателствената тежест. Разпределение на доказателствената тежест не е извършено и в нито едно от проведените заседания. Не става ясно дали Съставът е приел, че жалбоподателят е представил факти, въз основа, на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация и доказателствената тежест е прехвърлена върху ответниците, които следва да докажат, че принципът на равно третиране не е нарушен или не са представени такива факти. Трябва да бъде подчертано, че по отношение на доказателствата ответникът доц.д-р Б. също е поискал КЗД да изясни какви точно са дискриминационните обвинения срещу него и да представи доказателства, опровергаващи тяхната основателност и съществуването им въобще. /л.80/. Тези действия по неразпределение на доказателствената тежест съществено са опорочили административното производство, тъй като нито една от страните не е била наясно какви факти ще се доказват и какви доказателства ще се събират и от кого.

На трето място, жалбоподателят е направил доказателствено искане с жалбата пред КЗД да бъде представено трудовото му досие, с цел да се установи колко пъти и за какви обстоятелства са му били изискани обяснения в хода на дисциплинарни производства /л.40/. С писма на докладчикът на л.67 и л.74 КЗД са изискани от проф. Д. Д., ректор на У. и от УННС, представлявано от ректора проф. д-р Д. Д.: 1.Трудовото досие на жалбоподателя във връзка с искани от него обяснения в хода на образувани дисциплинарни производства. 2.Протоколи от заседания на Катедра „Икономикс“ за периода 2022 г. – 2024г. В КЗД са изпратени само протоколи от заседания на катедрения съвет, копия на електронни писма, част от учебно помагало, но не и трудовото досие на жалбоподателя /л.84- л.113/. Липсва произнасяне от страна на КЗД по отношение на направеното доказателствено искане за представяне на трудовото досие, изискването му е с нарочни писма и непредставянето му. С така описаните действия КЗД, освен, че е допуснала съществени нарушения на специалните разпоредби на чл. 55, чл. 56 и сл. от ЗЗДискр. и тези на чл. 35 и чл. 36, ал. 3 АПК за проверяване и изясняване на факти по образуваната преписка за дискриминация на И. от страна на ответниците по преписката, е пренебрегнала и основни свои функции и правомощия предоставени и по силата на закона, а именно да бъде гарант за защита от дискриминация и осигуряване на равенство на възможностите.

В настоящия случай, след определяне на нов състав и нов докладчик, в изпълнение на задълженията, вменени на докладчика в разпоредбата на чл.55 от ЗЗДискр., е следвало новият докладчик да събере писмени доказателства, необходими за пълното и всестранно изясняване на обстоятелствата и да осигури на страните, в т.ч и на жалбоподателя гаранция за равенство в

процеса.

На четвърто място, КЗД не е прекратила производството по жалбата, касаещо периода от време повече от 3 години назад от подаване на жалбата, съгласно чл. 52, ал.1 от ЗЗДискр. По този начин спорът пред КЗД не е конкретизиран, въпреки изричните искания от ответник Б., което е довело до ангажиране на доказателства, в т.ч свидетелски показания, касаещи период от време, който чл.52, ал. 1 от ЗЗДискр. не позволява. Въпреки посоченото на стр.13 от оспореното решение, че съставът не разглежда факти и обстоятелства, нито се произнася по оплаквания за дискриминация, когато са изтекли повече от три години от извършване на нарушението, липса диспозитив /произнасяне за частично прекратяване на производството в тази насока.

В своята съвкупност посочените действия водят до съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като ако КЗД беше определила нов докладчик, беше определила спорния период, беше прекратила производството в хипотезата на чл.52, ал.1 от ЗЗДискр., беше разпределила доказателствената тежест съобразно спорния период и беше събрала исканите доказателства, щеше да прецени допустимостта на свидетелските показания и тяхната относимост съобразно спорния период.

Проследявайки процедурата, проведена пред независимия специализиран държавен орган за предотвратяване на дискриминация, какъвто по силата на чл. 40 от ЗЗДискр. е Комисията за защита от дискриминация, настоящата съдебна инстанция стига до извода, че производството в цялост, от постъпване на жалбата, до издаване на крайния акт, е проведено едностранчиво, жалбоподателят е бил лишен събиране на исканите от него доказателства, касаещи трудовото му досие /същите са изискани писмени доказателства, касаещи трудовото му досие, но след непредставянето им, не са изискани повторно/. КЗД не е прекратила производството по жалбата, касаещо периода от време повече от 3 години назад, съгласно чл. 52, ал.1 от ЗЗДискр. и въз основа на това не е разпределила доказателствената тежест между страните, въпреки искането на ответник.

Допуснати са съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до липса на разпределение на доказателствената тежест, липса на доклад-заключение от докладчик от формирания нов състав и които са опорочили производството в най-ранен етап. Предвид това не са спазени изискванията на чл. 36, ал. 3 АПК за проверка и преценка на доказателствата. Нарушена е разпоредбата на чл.35 от АПК като административен акт следва да се издаде, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

Решението на КЗД следва да бъде отменено, а преписката следва да бъде върната на КЗД за ново произнасяне при спазване на чл. 55, чл. 56 и чл.60 от ЗЗДискр., чл. 35 и чл. 36, ал. 3 от АПК.

При този изход на делото основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в размер 1043,04 евро или 2040 лв. адвокатско възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173, ал.2 АПК и чл. 143, ал. 1 АПК Административен съд София – град, II о., 48-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от главен асистент д-р Б. Х. И. чрез адв. Доцент А. А. Решение № 372/24.11.2025г. на Комисията за защита от дискриминация по преписка № 158/2024г. на петчленен разширен заседателен състав.

ВРЪЩА делото като преписка на Комисията за защита от дискриминация за изпълнение

на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация да заплати на Б. Х. И. сумата 1043,04 /хиляда и четиридесет и три евро и четири цента/ евро или 2040 / две хиляди четиридесет/ лева разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ